

... In primul rand vreau sa va urez tuturor celor de fata, si in mod special elevilor si profesorilor ce i-au pregatit, un bun venit la editia a XI-a (o editie initial neplanuita) a concursului de istorie Dumitru-Micu Popescu, din partea familiei noastre.

Initial, intentia noastra, a familiei Dumitru Popescu, a fost sa sponsorizam exact zece editii ale unui concurs anual de istorie pentru elevii liceelor din judetul Gorj, incepand din Mai 2006, in memoria sotului meu, Dumitru-Micu Popescu, fost profesor de istorie la Liceul din Novaci, plecat dintre noi in mod prematur pe 4 Mai 2005.

Datorita participarii unor elevi si profesori talentati si dedicati, a unei implicari serioase si responsabile a inspectoratului judetean al invatamantului, dar mai ales datorita unor eforturi organizatorice pe care mi-ar fi greu sa le pretuiesc in cuvinte din partea Liceului Novaci si in mod special a Profesorilor Madalina si Adrian Popica, cele zece editii (2006-2015) ale concursului nostru s-au bucurat de un mare succes si de mediatizare intensa la nivel judetean si national. In ultimii zece ani am avut placerea si onoarea sa intalnesc la acest concurs sute de liceeni gorjeni talentati si curiosi, insotiti de profesorii lor, oameni inzestrati atat cu o cunoastere profunda a istoriei locale cat si cu harul de a-si transmite cunostintele tinerilor lor discipoli. In ultimii zece ani, pentru o sambata in fiecare luna Mai, Novaciul a continuat sa se transforme intr-o adevarata Agora a istoriei Gorjului, exact asa cum si-ar fi dorit-o sotul meu si exact cum ne-am imaginat si am sperat noi, membrii familiei lui.

Dorintele si sperantele noastre, ale familiei Dumitru Popescu, au fost pe deplin indeplinite, inca odata datorita eforturilor si participarii multor oameni dedicati, pentru care noi suntem profund recunoscatori.

Si atunci, o sa va intrebati, de ce o a XI-a editie, una initial neplanuita, asa cum va spuneam mai devreme?

Trebuie sa marturisim ca istoria Novaciului e cea care ne obliga pe noi, cetatenii lui, sa organizam acest eveniment inca odata in 2016. O facem din obligatie si datorie morala fata de aceasta asezare de sub Parang, dar si dintr-o imensa mandrie si pretuire pentru istoria ei si a oamenilor pe care ni i-a dat de-a lungul vremii.

... Astazi va fi vorba despre un astfel de om, un fiu al Novaciului cu totul si cu totul special, cu totul si cu totul exceptional, nu judecat doar printr-o perspectiva locala si temporala, ci judecat literalmente global si atemporal. Ar fi vazut ca un om de exceptie acum si oriunde in Europa, sau in America, sau in Japonia, asa cum a fost vazut ca un om de exceptie atunci, acum 100 de ani, in Novaci, la poalele Parangului.

... Pentru ca anul acesta se implinesc 100 de ani de cand Dumitru Brezulescu, novaceanul de exceptie de care ne vom reaminti cu mare mandrie astazi, s-a stins din viata in Novaciul natal la varsta de 36 de ani.

... O sa-mi spuneti ca a murit tanar. Eu o sa va raspund ca a murit mai batran si mai implinit decat noi toti impreuna. E intensitatea cu care iti traiesti viata cea care conteaza si nu lungimea ei ... e nobilitatea tzelului si intensitatea focului interior care te mana ceea ce conteaza... Si Dumitru Brezulescu a trait mai intens si a fost mai infocat si mai manat de tzeluri nobile decat nimeni altul.

... A fost un om educat, un student si un doctorand distins la scolile cele mai selecte ale Europei sfarsitului de secol XIX si inceput de secol XX. Ar fi putut oricand sa aiba o viata academica in plusul Bucurestiului sau al vreunei capitale vest Europene. Dar s-a intors inapoi la Novaci. Chemarea lui a fost Novaciul natal, cu taranii lui saraci si vesnic umiliti de camatari si mari proprietari de pamanturi, cu copiii lui desculti, infometati si analfabeti ... Nobilul lui tzel a fost sa-i scoata pe acesti oameni din mizeria materiala si spirituala in care se aflau, sa-i ajute sa devina proprietari de pamant si sa le redea mandria de oameni si dorinta de viata, sa le educe copiii si sa le dea acces la o ingrijire medicala decenta, sa le deschida orizonturile spre o lume mai buna. Si, traindu-si viata cu o intensitate de neintalnit, manat de un foc interior pe care numai cauzele nobile il pot aprinde, a infaptuit toate aceste lucruri, propulsand Novaciul dintr-un medievalism tarziu direct in secolul XX, transformandu-l dintr-un loc trist si uitat de lume, in locul mandru si frumos pe care l-am mostenit noi, novacenii generatiilor ce i-au urmat ... Si a murit la 36 de ani, mai batran si mai implinit decat noi toti, asa cum va spuneam, exact acum 100 de ani.

... Asa ca, vedeti dumneavoastra, ii datoram memoriei dumnealui, a acestui exceptional om al Novaciului, Dumitru Brezulescu, cea de-a XI-a editie neplanuita a concursului nostru de istorie. O sa-i sarbatorim viata cu mandrie si recunostinta astazi, si o sa mai spunem inca odata ca Dumitru Brezulescu a ridicat standardele notiunii de ``cetatean de onoare al Novaciului'' prea sus pentru ca oricare dintre noi, atata vreme cat ne mai putem lauda cu vreun graunte de decentza umana, sa mai acceptam un asemenea titlu vreodata, pentru maruntele noastre infaptuiri lumesti ...

Familia noastra e onorata si mandra ca acest concurs gazduieste astazi personalitatea gigantica a lui Dumitru Brezulescu, un mare patriot, un „iubitor de tara si tarani”, as a cum l-a numit Iorga. De asemenea e o onoare pentru noi sa acceptam oferta Obstei Banca Gilort (banca fondata de Dumitru Brezulescu si motorul intern al adevaratei reforme novacene pe care acesta a infaptuit-o) de a sponsoriza premiile editiei de astazi a concursului nostru.

Va mutumesc.